

Ю. В. Мазур

*студ. IV курсу економіко-правового факультету ОНУ імені І.І.Мечникова
спеціальність «Економіка»*

Науковий керівник: к.е.н., доц. Т. В. Матюк

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Сьогодні найефективніша інноваційна діяльність розвивається виключно на основі інтелектуальної власності, джерелом якої є наукові досягнення, отримані у галузі науки та освіти. Однак традиційно в літературі з питань управління інноваціями недостатня увага приділяється питанням інтелектуальної власності, а в основному її розглядають з юридичної точки зору [1, с. 33].

На сьогоднішній день інтелектуальна власність та інновації розглядаються як інститути, які розвиваються досить швидкими темпами, значення і роль яких в системі світових економічних відносин різко змінилися. Якщо раніше переважала правова складова, то зараз, в умовах формування інноваційної економіки, економічна складова інтелектуальної власності та інновацій набуває ключового значення.

Кожна країна з перехідною економікою має можливості для розвитку. Однією з умов інтеграції країн з перехідною економікою в нову, більш розвинену економічну систему є створення механізму ефективного використання їх інтелектуальних ресурсів, зокрема тих, які отримали права інтелектуальної власності.

Такі умови надають особливої актуальності двом проблемам: розуміння природи феномена інтелектуальної власності, що дозволяє використовувати її в якості ефективного ресурсу економічного розвитку; формування державної стратегії розвитку інтелектуальної власності, яка є складовою частиною загальної стратегії інноваційного розвитку [2, с. 56].

На сьогоднішній день, одним з найважливіших елементів стратегії розвитку держави є ефективне управління інтелектуальною власністю. У той же час формування стратегії управління є найважливішим елементом процесу інноваційного розвитку. Для країн з перехідною економікою проблеми інноваційного розвитку особливо актуальні, так як це перспектива розвитку. Зрозуміло, що експлуатація праці та природних ресурсів не здатна повністю вивести державу з кризового стану.

Одним з найефективніших джерел розвитку є практична реалізація нових знань у всіх сферах діяльності, тобто інновації. Під терміном інновація ми розуміємо кінцевий результат інноваційної діяльності, що отримав втілення у вигляді нового або вдосконаленого продукту, впроваджене на ринку, нового чи вдосконаленого технологічного процесу, який використовують у практичній діяльності, або в новому підході до соціальних послуг [3, с. 12]. Інновація означає комплекс заходів, які сприяють розвитку виробництва, освіти, управління, соціальної сфери тощо. Історично багато інновацій знайшло своє відображення у сфері наукових досліджень та розробок та запуску нових продуктів. Хорошим прикладом і беззаперечним підтвердженням ефективності найбільших інновацій сучасності є досягнення науково-технічного прогресу.

Таким чином, можна стверджувати, що у всіх випадках, коли створюються і використовуються об'єкти інтелектуальної власності, ми маємо справу з інноваціями, тобто це значить – що достатньою (але не необхідною) умовою для наявності інновацій – є наявність інтелектуальної власності. Іншими словами, найчастіше інновації – це застосовані на практиці об'єкти інтелектуальної власності.

Сьогодні інтелектуальна власність відіграє незамінну роль у розвитку інновацій. Інтелектуальну власність можна розглядати як результат інноваційної діяльності, з одного боку, а з іншого – основою її подальшого

розвитку. В інноваційній економіці добробут держав значною мірою буде залежати від інтенсивності інноваційного процесу та швидкості, з якою його результати перетворюються на реальні товари. Інтелектуальна власність стає важливою складовою стратегії розвитку країни, одним із факторів залучення інвестицій та економічного зростання в умовах обмеженості ресурсів.

Список використаної літератури

1. Базилевич В. Д. Інтелектуальна власність : підручник. Київ : Знання, 2008. 431 с.
2. Карпова Н. Н. *Интеллектуальная собственность в условиях инновационной экономики*. Интеллектуальная собственность-XXI век. Правовая защита инноваций. Москва : РАП, МФГС, 2010. С. 10–20.
3. Стойко І. І. Управління інноваціями (Програма, курс лекцій, практичні заняття, самостійна робота, індивідуальні завдання, тести) : навч.-метод. посібник. Тернопіль : ТНТУ імені Івана Пулюя, 2016. 200 с.